

Aga waewalt oli tema soldatiga fenna saanud, kui ta äranörgustas. Postipois aitas teda weel riidist lahti wõtta ja woodi panna. Tema külmetas nenda, et kõigest ihust wärises ja ta woodis ei saanud tema mite sooja. Tohter tuli tema juure ja laskis temale rohtu walmistada, aga tema ütles; „ei mind ei aita midagi enam, minu elu aeg lähed otša ja selle juures ei ole ühtegi enam parata!“ — Siis ta hakas kangeste jampsiina ja segast jutu ajama. Bea rääkis ühest furnu-lehast, kellega temal tegemist, pea sõda lahingist Ahwritamaal. Aga waewalt sai teda woodis hoitud, sest ta kipus paigal wälja. Homikul oli tema kül selge meelega' aga siis ni nõder, et waewalt sai räägitud. Käega tõmbas ta ülewatja poole, et pidi ligi tulema ja ütles temale madala heäleaga, tema pidade kohus seia kuffuma, sest temal olle asi südame peal, mis ta pidade ülestunnistama, muidu ei leide tema mite rahu.

Pärast lõunat tuli kohtuwanem kohtukirjutajaga tema juure ja wiibisid fenna öhtuni. Wahi soldat sai sest aeast tema lambri ulse ete seatud, age teised ei teadnud mite, mikspärast. Kui aga hoige oli terweks saanud sai tema käed ja jalad raudes, kohtu ete wiidud ja siis sai asi awalikuks. Se wana soldat oli Jaagup Wasar, kes ise oli tunnistanud et tema kronu-kohtu raha korjajat oli tapnud.

Kohus mõistis seaduse järel tema peale surma kohut, mis tema oma hirmsat patu südamest lahete-

sedes hea meelega tahtis anda. Kuningga poolest aga sai sellepärast, et tema ise, ilma sundimata, oma süüd oli ülestunnistanud, temale armu antud ja tema peale tahetümme wie aastane wanggi põlwe nuhtlusets mõistetud.

Sellega wõikime jutu lõpetada, aga tahame weel natuleste sest rääkida, mis Jaagup oma elust õpetajale kõneles.

Kui tema oma werist kurja tegu oli teinud ja mööda minewast postipoisist laulu: „Nüüd hing'wad inimesed“ oli kuulnud, läks se ni waljuste tema südamest läbi, et tema jooksu pistis ilma teadmata, kuhu tema läks. Nenda hirmust ja südame waewast aetud, tuli tema Prantsuse maa piirile. Seal juhtus ühe selliga koku kellel passi oli Prantsuse maale minna, aga selle nõuu tahtis ülejätta ja oma maale tagasi minna. Temaga sai Jaagup kaupa, tema ostis teise käest passi ja põletas oma paberid ära ja nenda läks tema teise mehe nimega wõera maale.

Aga igal pool kõlas laul: „Nüüd hing'wad inimesed,“ tema kõrwu ega ei jätnud teda rahul. Ita jälle walwades ja unes tuli temale rahakorjaja furnuteha filmade ete. Kuu aega elas tema patu rahast, mis tema oli riisunud ja sai Paarisi linna kuhu tema ühe sepa juure tööle hakas. Pärast läks tema wäe-teenistuse ja sai Ahwritamaale saadetud, kus Prantsusel sel aeal sõda oli. Kui tema oli